

2025/1896

19.9.2025

DECYZJA KOMISJI (UE) 2025/1896**z dnia 29 lipca 2025 r.****w sprawie ustanowienia grupy ekspertów służącej jako sieć ds. zapobiegania niegodziwemu
traktowaniu dzieci w celach seksualnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne dzieci stanowią poważne pogwałcenie praw podstawowych, w szczególności praw dzieci do ochrony i opieki niezbędnych dla ich dobra, przewidzianych w Konwencji ONZ o prawach dziecka z 1989 r. ⁽¹⁾ i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (2) Niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz wykorzystywanie seksualne dzieci stanowią poważne przestępstwa, które wymagają kompleksowej reakcji obejmującej ściganie sprawców, ochronę małoletnich ofiar oraz zapobieganie tym przestępstwom.
- (3) Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE ⁽²⁾ wprowadzono przepisy mające na celu skuteczniejsze zapobieganie przestępstwom związanym z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniem seksualnym dzieci w internecie i poza nim oraz ochronę ofiar tych przestępstw. Dyrektywa ta ma zastosowanie w uzupełnieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE ⁽³⁾, w której uznano szczególne potrzeby w zakresie wsparcia i ochrony dzieci będących ofiarami. Zgodnie z dyrektywą 2011/93/UE państwa członkowskie mają wprowadzić odpowiednie środki, takie jak działania w dziedzinie kształcenia i szkolenia, niezbędne do osłabienia i ograniczenia popytu sprzyjającego wszelkim formom wykorzystywania seksualnego dzieci. Państwa członkowskie powinny również podjąć, w odpowiednich przypadkach we współpracy z właściwymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i innymi zainteresowanymi stronami – również za pośrednictwem internetu – odpowiednie działania, takie jak kampanie informacyjne i uświadamiające, programy badawcze i edukacyjne służące podniesieniu świadomości i ograniczeniu ryzyka, że dzieci staną się ofiarami niegodziwego traktowania w celach seksualnych lub wykorzystywania seksualnego. Ponadto państwa członkowskie mają propagować regularne szkolenia dla urzędników, którzy mogą mieć kontakt z dziećmi pokrzywdzonymi w wyniku niegodziwego traktowania w celach seksualnych lub wykorzystywania seksualnego, między innymi funkcjonariuszy policji pierwszej linii, mające na celu umożliwienie im identyfikacji pokrzywdzonych dzieci i potencjalnych pokrzywdzonych dzieci w wyniku niegodziwego traktowania w celach seksualnych lub wykorzystywania seksualnego i postępowania z takimi dziećmi.
- (4) Monitorowanie wdrażania dyrektywy 2011/93/UE przeprowadzone przez Komisję pokazało, że wysiłki państw członkowskich na rzecz zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim często nie są skoordynowane i nie wiadomo, czy są skuteczne. Obejmuje to między innymi wprowadzenie zapobiegawczych programów lub środków interwencyjnych na wszystkich etapach prewencji, a także prewencję skierowaną do przestępców i osób, które obawiają się, że mogą popełnić takie przestępstwo, oraz zapobieganie skierowane do dzieci i ich środowiska. Istnieją również niedociągnięcia w edukacji i podnoszeniu świadomości. Ponadto często brakuje skoordynowanego podejścia do ochrony dzieci przed wszelkimi formami przemocy, w tym niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych.

⁽¹⁾ Konwencja o prawach dziecka (1989), nr 27531. Seria traktatów ONZ, 1577, s. 3–178. Dostępna na stronie: https://treaties.un.org/doc/Treaties/1990/09/19900902%2003-14%20AM/Ch_IV_11p.pdf (dostęp 24 lutego 2025 r.).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj>).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>). W lipcu 2023 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący zmiany tej dyrektywy, którego celem jest dalsze wzmocnienie praw wszystkich ofiar przestępstw, w tym dzieci będących ofiarami. Zob. wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2012/29/UE ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW, COM/2023/424 final.

- (5) W celu sprostania tym wyzwaniom, zwiększenia wysiłków na rzecz zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie i poza nim oraz zwalczania tych przestępstw, a także w celu zapewnienia, aby zagrożeniom stwarzanym przez te przestępstwa w Unii towarzyszyły odpowiednie środki zapobiegawcze, zgodnie ze strategią UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych ^(*) („strategia UE”), należy utworzyć grupę ekspertów służącą jako sieć ds. zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych („sieć ds. zapobiegania”).
- (6) Sieć ds. zapobiegania należy utworzyć jako grupę ekspertów w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim, a jej zadania i strukturę należy określić zgodnie z decyzją Komisji C(2016) 3301 ustanawiającą przepisy horyzontalne dotyczące tworzenia i funkcjonowania grup ekspertów Komisji ^(?).
- (7) Głównym celem sieci ds. zapobiegania powinno być zintensyfikowanie działań w ramach programów lub środków zapobiegawczych skierowanych do dzieci i ich środowiska w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa, że dziecko stanie się ofiarą, a także do sprawców i osób, które obawiają się, że mogą popełnić przestępstwo, w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa popełnienia przestępstwa przez takie osoby. Sieć ds. zapobiegania powinna przyczynić się do wzmocnienia zdolności Unii w zakresie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim oraz powinna korzystać z wszelkiej odpowiedniej wiedzy fachowej w Unii i poza nią, kierując się zintegrowanym podejściem do ochrony opartym na prawach dziecka. Powinna ona skupiać badaczy, praktyków pierwszej linii i inne zainteresowane strony działające w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci. Powinna umożliwić przekazywanie informacji zwrotnych ze sfery praktycznej do sfery badań, aby pomóc w określeniu dalszych potrzeb badawczych, co z kolei wzmocniłoby bazę dowodową dla praktyków. Powinna również pomóc państwom członkowskim we wdrażaniu kompleksowych, możliwych do wykorzystania, przetestowanych naukowo, ocenionych i skutecznych programów lub środków zapobiegawczych mających na celu ograniczenie występowania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie i poza nim w Unii. Sieć ds. zapobiegania powinna ułatwiać wymianę informacji, na przykład na temat materiałów szkoleniowych i budowania zdolności, a także doświadczeń i najlepszych praktyk. Powinna umożliwiać państwom członkowskim i innym zainteresowanym stronom uniknięcie luk w działaniu i powielania wysiłków. Powinna również wspierać Komisję w jej pracach politycznych dotyczących zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim, w synergii z powiązanymi ramami, w szczególności z unijną siecią praw dziecka w odniesieniu do wdrażania zalecenia Komisji (UE) 2024/1238 ⁽⁶⁾.
- (8) Aby móc odpowiednio wykonywać swoje zadania, sieć ds. zapobiegania powinna składać się z wysoko wykwalifikowanych, wyspecjalizowanych i niezależnych członków powołanych jako osoby występujące we własnym imieniu, działających niezależnie i w interesie publicznym, przedstawicieli organizacji działających w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim oraz przedstawicieli właściwych organów państw członkowskich i podmiotów publicznych innych niż właściwe organy państw członkowskich.
- (9) Należy ustanowić zasady dotyczące ujawniania informacji przez sieć ds. zapobiegania.
- (10) Ze względu na fakt, że ich odpowiednie doświadczenie i wiedza fachowa są raczej rzadkie, a także ze względu na charakter tematu, można oczekiwać, że członkowie sieci ds. zapobiegania i jej podgrup, a także zaproszeni eksperci zapewnią wysoce specjalistyczne doradztwo na wysokim szczeblu i znaczną wartość dodaną. Ich usługi mają zasadnicze znaczenie dla opracowania i wdrożenia możliwych do wykorzystania, rygorystycznie ocenionych i skutecznych programów lub środków zapobiegawczych mających na celu zmniejszenie występowania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie i poza nim w Unii oraz ułatwienie wymiany najlepszych praktyk, zgodnie ze strategią UE i w celu wsparcia środków określonych w dyrektywie 2011/93/UE. W związku z tym, i ponieważ mają to być wykwalifikowani, wyspecjalizowani i niezależni eksperci wybrani na podstawie obiektywnych kryteriów, w niektórych przypadkach uzasadnione jest wynagradzanie osób powołanych jako osoby występujące we własnym imieniu za usługi świadczone przez nie na mocy niniejszej decyzji.

^(*) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Strategia UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych, COM(2020) 607 final, Bruksela, 24.7.2020.

^(?) Opublikowana w rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów pod adresem: <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups-explained?lang=pl>.

⁽⁶⁾ Zalecenie Komisji (UE) 2024/1238 z dnia 23 kwietnia 2024 r. w sprawie rozwoju i wzmocnienia zintegrowanych systemów ochrony dziecka w najlepszym interesie dziecka (Dz.U. L, 2024/1238, 14.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1238/oj>).

- (11) Dane osobowe powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽⁷⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Powołanie grupy ekspertów

Ustanawia się grupę ekspertów służącą jako „sieć ds. zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych” („sieć ds. zapobiegania”).

Artykuł 2

Zadania

1. Do zadań sieci ds. zapobiegania należy:
 - a) wspieranie Komisji w przygotowywaniu i wdrażaniu inicjatyw politycznych w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim;
 - b) ustanowienie współpracy i koordynacji między Komisją, państwami członkowskimi, odpowiednimi badaczami, praktykami pierwszej linii i innymi zainteresowanymi stronami w kwestiach związanych z wdrażaniem prawodawstwa, programów i polityk Unii w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim;
 - c) ustanowienie współpracy i koordynacji między Komisją, państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami w kwestiach związanych z wprowadzeniem kompleksowych, możliwych do wykorzystania, rygorystycznie ocenionych, przetestowanych naukowo i skutecznych programów lub środków zapobiegawczych w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim;
 - d) prowadzenie, ułatwianie i wspieranie wymiany wiedzy, doświadczeń i dobrych praktyk w dziedzinie zapobiegania w celu ograniczenia występowania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie i poza nim;
 - e) wspieranie Komisji w tworzeniu i prowadzeniu repozytorium danych, wyników badań, wytycznych dotyczących zapobiegania i zasobów programowych dostępnych w różnych językach urzędowych Unii, a tym samym stanie się centrum zasobów w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim.
2. Sieć ds. zapobiegania zapewnia Komisji doradztwo i wiedzę fachową we wszystkich obszarach związanych z zapobieganiem niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim na wszystkich etapach zapobiegania i na wszystkich poziomach modelu społeczno-ekologicznego, tj. modelu podkreślającego wzajemne oddziaływanie biologii i środowiska w kształtowaniu zachowań, w tym zachowań indywidualnych, interpersonalnych, społecznościowych i społecznych, w ramach multidyscyplinarnego i zintegrowanego podejścia do ochrony dzieci, a w szczególności w odniesieniu do następujących inicjatyw:
 - a) działań ukierunkowanych na sprawców oraz osoby obawiające się, że mogłyby dopuścić się przestępstw przeciwko dzieciom, które to działania mają na celu zmniejszenie prawdopodobieństwa popełnienia (ponownie) takiego przestępstwa, co obejmuje zapobieganie popełnianiu przestępstw, leczenie sprawców, ich rehabilitację i reintegrację oraz reakcję społeczności na proces reintegracji;
 - b) działań skierowanych do dzieci i ich środowiska w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa, że dziecko stanie się ofiarą niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego w internecie i poza nim.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

3. Sieć ds. zapobiegania działa na wniosek Komisji, a jej zadania obejmują:
 - a) organizowanie regularnych posiedzeń plenarnych;
 - b) przedstawianie Komisji opinii i zaleceń dotyczących inicjatyw politycznych Unii w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim;
 - c) wspieranie badań naukowych i gromadzenia danych, w tym poprzez badania częstości występowania, a także ułatwianie rozpowszechniania takiej wiedzy, w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim;
 - d) wspomaganie Komisji w opracowywaniu unijnych wytycznych i norm dotyczących zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim;
 - e) wspieranie Komisji w ocenie i monitorowaniu programów lub środków interwencyjnych dotyczących zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim, realizowanych w Unii lub – jeżeli może to mieć znaczenie dla Unii – w państwach trzecich, oraz w ustanawianiu najlepszych praktyk w tym zakresie;
 - f) wspomaganie Komisji w zapewnianiu państwom członkowskim wsparcia eksperckiego i wytycznych w zakresie opracowywania i zwiększania skali programów lub środków interwencyjnych dotyczących zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim oraz pomaganie w zapewnieniu możliwości przenoszenia najlepszych praktyk w tym zakresie;
 - g) wspomaganie Komisji w ułatwianiu wymiany informacji na temat multidyscyplinarnych materiałów szkoleniowych i budowania zdolności dla specjalistów z państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim, a także w systemach opieki zdrowotnej poprzez szkolenie pracowników ochrony zdrowia i włączanie środków ochrony dzieci do ścieżek leczenia, a także wspomaganie Komisji w ułatwianiu opracowywania lub dostosowywania do kontekstu krajowego takich materiałów szkoleniowych i budowania zdolności;
 - h) wspomaganie Komisji w opracowywaniu i prowadzeniu kampanii uświadamiających i edukacyjnych mających pomóc w informowaniu dzieci, rodziców, opiekunów i wychowawców o ryzyku i mechanizmach zapobiegawczych w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim, jak również kampanii uświadamiających i edukacyjnych na temat zapobiegania przestępstwom, w oparciu o badania naukowe i dowody, w tym poprzez bezpieczny, sprzyjający włączeniu społecznemu i znaczący udział dzieci, lub wspomaganie Komisji we wspieraniu państw członkowskich w opracowywaniu i prowadzeniu takich kampanii;
 - i) udzielanie odpowiedzi, gdy Komisja konsultuje się w sprawie wszelkich kwestii związanych z zapobieganiem niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim.

Artykuł 3

Konsultacje

1. Komisja może konsultować się z siecią ds. zapobiegania we wszelkich sprawach związanych z zapobieganiem niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim.

Artykuł 4

Członkostwo

1. Sieć ds. zapobiegania składa się z co najwyżej 50 członków.
2. Członkami są:
 - a) właściwe organy państw członkowskich odpowiedzialne za koordynację zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim;
 - b) osoby powołane jako osoby występujące we własnym imieniu, działające w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim;
 - c) organizacje działające w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim;

d) podmioty publiczne inne niż właściwe organy państw członkowskich, w tym organy państw trzecich, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz organizacje międzynarodowe zajmujące się zapobieganiem niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim.

3. Członkowie powołani jako osoby występujące we własnym imieniu, o których mowa w ust. 2 lit. b), działają niezależnie i w interesie publicznym. Muszą być oni specjalistami z Unii lub państw trzecich posiadającymi wyjątkową wiedzę i doświadczenie w dziedzinie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim.

4. Następujące organizacje, w tym z państw trzecich, działające na szczeblu unijnym, międzynarodowym lub krajowym w państwie członkowskim, mogą zostać powołane na członków, o których mowa w ust. 2 lit. c):

a) stowarzyszenia;

b) organizacje pozarządowe (NGO);

c) szkoły wyższe;

d) instytucje badawcze.

5. Aby zostać powołanymi na członków, organizacje, o których mowa w ust. 2 lit. c), muszą posiadać udokumentowaną i odpowiednią wiedzę i doświadczenie na szczeblu krajowym, unijnym lub międzynarodowym w obszarach istotnych dla zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim w Unii, w tym w zakresie zapewniania programów lub środków zapobiegawczych na wszystkich etapach zapobiegania, a także wsparcia dla ofiar, jak również w zakresie zintegrowanego podejścia do ochrony dzieci opartego na prawach dziecka.

6. Członkowie, o których mowa w ust. 2 lit. c), wyznaczają przedstawiciela i dwóch zastępców do wykonywania zadań w sieci ds. zapobiegania. Członkowie ci są odpowiedzialni za zapewnienie wysokiego poziomu wiedzy fachowej swoich przedstawicieli. Komisja może odmówić przyjęcia nominacji przedstawiciela zgłoszonego przez organizację, jeżeli uzna tę nominację za niewłaściwą w świetle wymogów określonych w zaproszeniu do składania kandydatur, o którym mowa w art. 5 ust. 1. W takim przypadku Komisja zwróci się do danej organizacji o wyznaczenie innego przedstawiciela. Każda organizacja jest reprezentowana na każdym posiedzeniu sieci ds. zapobiegania tylko przez jednego przedstawiciela.

7. Członkowie, o których mowa w ust. 2 lit. a) i d), wyznaczają przedstawiciela w sieci ds. zapobiegania służącego jako główny punkt kontaktowy oraz dwóch zastępców. Członkowie ci są odpowiedzialni za zapewnienie, aby ich przedstawiciele zapewniali wysoki poziom wiedzy fachowej istotnej z punktu widzenia zadań grupy lub podgrupy, lub podgrup, a mianowicie w zakresie zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci w internecie i poza nim. Są oni reprezentowani na każdym posiedzeniu tylko przez jednego przedstawiciela. Są reprezentowani wyłącznie przez urzędników służby cywilnej lub pracowników sektora publicznego.

8. Członkowie, którzy utracą zdolność wnoszenia należytego wkładu w prace sieci ds. zapobiegania, którzy – zdaniem odpowiednich służb Komisji – nie spełniają warunków określonych w art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub którzy złożą rezygnację, nie będą już zapraszani do udziału w posiedzeniach sieci ds. zapobiegania jej podgrup i mogą zostać zastąpieni na okres, jaki pozostaje do wygaśnięcia ich kadencji.

Artykuł 5

Proces wyboru

1. Wybór członków, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) i c), odbywa się w drodze otwartego zaproszenia do zgłaszania kandydatur publikowanego w Rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów⁽⁸⁾ („rejestr grup ekspertów”). Zaproszenie do zgłaszania kandydatur może ponadto zostać opublikowane za pośrednictwem innych środków, np. na odpowiednich stronach internetowych. Zaproszenie do zgłaszania kandydatur jasno określa kryteria wyboru członków, w tym wymaganą wiedzę fachową oraz interesy, które mają być reprezentowane w ramach wykonywanej pracy. Minimalny termin na zgłaszanie kandydatur wynosi cztery tygodnie.

⁽⁸⁾ Rejestr grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów, dostępny pod adresem: <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/home?lang=pl>.

2. Proces wyboru członków, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), przeprowadza się w taki sposób, aby zapewnić wysoki poziom wiedzy fachowej i równowagi pod względem wiedzy, pochodzenia geograficznego i płci, z uwzględnieniem szczególnych zadań sieci ds. zapobiegania oraz rodzaju wymaganej wiedzy fachowej.
3. Osoby ubiegające się o powołanie na członków jako osoby występujące we własnym imieniu, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), ujawniają wszelkie okoliczności, które mogłyby prowadzić do konfliktu interesów. W szczególności Komisja wymaga od tych osób złożenia jako części ich zgłoszenia deklaracji interesów w oparciu o standardowy formularz oświadczenia dla grup ekspertów, o którym mowa w załączniku 4 do decyzji C(2016) 3301, oraz aktualnego życiorysu (CV). Złożenie należycie wypełnionego formularza deklaracji interesów jest warunkiem koniecznym kwalifikującym do powołania na członka grupy jako osoba występująca we własnym imieniu. Ocenę konfliktu interesów przeprowadza się zgodnie z art. 11 decyzji C(2016) 3301.
4. Aby organizacje mogły zostać powołane na członków, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c), muszą być zarejestrowane w rejestrze służącym przejrzystości.
5. Członków, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) i c), powołuje dyrektor generalny Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych („DG HOME”) spośród kandydatów posiadających kompetencje w dziedzinach, o których mowa w art. 2, którzy odpowiedzieli na zaproszenie do zgłaszania kandydatur. W odniesieniu do członków występujących we własnym imieniu, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), jeżeli po powołaniu wystąpi konflikt interesów, DG HOME podejmuje odpowiednie środki zgodnie z art. 11 decyzji C(2016) 3301.
6. Członkowie są powoływani na 4-letnią kadencję. Pełnią oni swoje funkcje do czasu ich zastąpienia lub do końca swojej kadencji. Kadencja jest odnawialna.
7. W odniesieniu do członków, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), DG HOME powołuje zastępców członków, na warunkach określonych w art. 4 i 5 oraz w zaproszeniu do zgłaszania kandydatur, o którym mowa w ust. 1, i zastępcy ci automatycznie zastępują wszystkich członków, którzy są nieobecni lub niedysponowani.
8. DG HOME ustanawia listę rezerwową odpowiednich kandydatów, która może być wykorzystywana w celu powoływania zastępców członków. Przed umieszczeniem nazwisk kandydatów na liście rezerwowej DG HOME zwraca się do nich z prośbą o zgodę.

Artykuł 6

Przewodniczący

Sieci ds. zapobiegania przewodniczy przedstawiciel DG HOME. W świetle porządku obrad DG HOME może zwrócić się do przedstawiciela Dyrekcji Generalnej Wspólnego Centrum Badawczego Komisji („DG JRC”) o przewodniczenie posiedzeniu lub jego części.

Artykuł 7

Funkcjonowanie

1. Sieć ds. zapobiegania działa na wniosek DG HOME, zgodnie z decyzją C(2016) 3301.
2. Posiedzenia sieci ds. zapobiegania odbywają się, co do zasady, w pomieszczeniach Komisji lub wirtualnie, w zależności od okoliczności, co najmniej dwa razy w roku.
3. DG HOME zapewnia obsługę sekretariatu. Urzędnicy z pozostałych służb Komisji zainteresowanych określonymi pracami sieci ds. zapobiegania mogą uczestniczyć w jej posiedzeniach i jej podgrupach.
4. W porozumieniu z DG HOME sieć ds. zapobiegania może, po uzyskaniu zwykłej większości głosów swoich członków, podjąć decyzję o otwarciu obrad dla publiczności.
5. Protokół z dyskusji nad poszczególnymi punktami porządku obrad oraz opinie przedstawione przez sieć ds. zapobiegania formułuje się w sposób konstruktywny i wyczerpujący. Protokół jest sporządzany przez sekretariat, pod nadzorem przewodniczącego.

6. W miarę możliwości sieć ds. zapobiegania przyjmuje swoje opinie, zalecenia i sprawozdania na zasadzie konsensusu. Jeżeli ma miejsce głosowanie, jego wynik rozstrzygany jest zwykłą większością głosów członków. Członkowie, którzy zagłosowali przeciwko lub którzy wstrzymali się od głosu, mają prawo, aby do opinii, zaleceń lub sprawozdań załączony był dokument streszczający uzasadnienie ich stanowiska.

Artykuł 8

Podgrupy

1. DG HOME może tworzyć podgrupy w celu udzielania pomocy w konkretnych kwestiach na podstawie zakresu zadań określonego przez DG HOME. Podgrupy te działają zgodnie z decyzją C(2016) 3301 i składają sprawozdania do sieci ds. zapobiegania. Podgrupy rozwiązuje się niezwłocznie po wygaśnięciu ich mandatu.

2. Podgrupy mogą składać się z członków, którzy nie są członkami sieci ds. zapobiegania. Członkowie podgrup niebędący członkami sieci ds. zapobiegania są wybierani w drodze otwartego zaproszenia do zgłaszania kandydatur, zgodnie z art. 5 niniejszej decyzji oraz zgodnie z decyzją C(2016) 3301.

Artykuł 9

Zaproszeni eksperci

DG HOME może zapraszać ekspertów, w tym z państw trzecich, posiadających konkretną i odpowiednią wiedzę fachową w odniesieniu do przedmiotu porządku obrad, do udziału w pracach sieci ds. zapobiegania lub jej podgrup na zasadzie *ad hoc*. Taka wiedza fachowa może obejmować pracowników ochrony zdrowia publicznego i zdrowia psychicznego zaangażowanych w ochronę dzieci.

Artykuł 10

Obserwatorzy

1. Osoby fizyczne, organizacje i podmioty publiczne inne niż właściwe organy państw członkowskich, w tym z państw trzecich, mogą otrzymać status obserwatora, zgodnie z decyzją C(2016) 3301, w drodze bezpośredniego zaproszenia.

2. Organizacje i podmioty publiczne mające status obserwatora wyznaczają swoich przedstawicieli.

3. Przewodniczący może zezwolić obserwatorom i przedstawicielom obserwatorów na udział w dyskusjach sieci ds. zapobiegania i jej podgrup i zapewnienie wiedzy fachowej. Obserwatorzy i przedstawiciele obserwatorów nie mają jednak prawa głosu i nie uczestniczą w formułowaniu zaleceń, sprawozdań ani opinii sieci ds. zapobiegania i jej podgrup.

Artykuł 11

Regulamin wewnętrzny

Na wniosek i za zgodą DG HOME sieć ds. zapobiegania przyjmuje swój regulamin wewnętrzny zwykłą większością głosów swoich członków, na podstawie standardowego wzoru regulaminu grup ekspertów, zgodnie z art. 17 decyzji C(2016) 3301. Podgrupy przestrzegają regulaminu sieci ds. zapobiegania.

Artykuł 12

Tajemnica służbowa i przetwarzanie informacji niejawnych

Członkowie sieci ds. zapobiegania i jej podgrup oraz ich przedstawiciele, a także zaproszeni eksperci i obserwatorzy podlegają wymogowi zachowania tajemnicy służbowej – który na mocy traktatów i ich przepisów wykonawczych dotyczy wszystkich członków instytucji i ich pracowników – oraz przestrzegają przepisów Komisji dotyczących bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych UE, określonych w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽⁹⁾ i (UE, Euratom) 2015/444 ⁽¹⁰⁾. W przypadku nieprzestrzegania przez nich powyższych zobowiązań Komisja może podjąć wszelkie stosowne środki.

Artykuł 13

Przejrzystość

1. Sieć ds. zapobiegania i jej podgrupy zostają wpisane do rejestru grup ekspertów Komisji i innych podobnych zespołów („rejestr grup ekspertów”).
2. W odniesieniu do składu sieci ds. zapobiegania i jej podgrup w rejestrze grup ekspertów publikowane są następujące dane:
 - a) nazwy właściwych organów państw członkowskich;
 - b) nazwiska osób fizycznych powołanych jako osoby występujące we własnym imieniu;
 - c) nazwy organizacji członkowskich; reprezentowane interesy ujawnia się poprzez opublikowanie ich w rejestrze służącym przejrzystości grup ekspertów;
 - d) nazwy podmiotów publicznych innych niż właściwe organy państw członkowskich, w tym organów państw trzecich, instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii oraz organizacji międzynarodowych;
 - e) nazwiska lub nazwy obserwatorów.
3. Wszystkie istotne dokumenty, w tym porządki obrad, protokoły i opinie uczestników, udostępnia się w rejestrze grup ekspertów albo za pomocą wskazanego w tym rejestrze łącza do strony internetowej, na której można znaleźć odpowiednie informacje. Dostęp do takiej strony internetowej nie wymaga rejestracji użytkowników ani nie podlega innym ograniczeniom. W szczególności porządek obrad oraz inne istotne dokumenty referencyjne publikuje się w odpowiednim czasie przed posiedzeniem, a protokoły – terminowo po posiedzeniu. Wyjątki od zasady publikowania możliwe są jedynie w przypadku gdy uznano, że ujawnienie danego dokumentu naruszyłoby ochronę interesu publicznego lub prywatnego w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹¹⁾.

Artykuł 14

Dodatek specjalny

1. Uczestnicy działań sieci ds. zapobiegania i jej podgrup zasadniczo nie otrzymują wynagrodzenia za oferowane usługi, bez uszczerbku dla ust. 2 i 3.
2. Członkowie sieci ds. zapobiegania i jej podgrup, którzy są osobami powołanymi jako osoby występujące we własnym imieniu, są uprawnieni do dodatku specjalnego stanowiącego rekompensatę za ich prace przygotowawcze i udział w działaniach, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b)–i), organizowanych przez Komisję, oraz za pełnienie funkcji sprawozdawcy w odniesieniu do konkretnej kwestii.

⁽⁹⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj>).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj>).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj>).

3. Dodatek specjalny wynosi do 450 EUR za każdy pełny dzień roboczy spędzony na wspieraniu Komisji. Jest on wypłacany zgodnie z art. 21 decyzji C(2016) 3301 oraz w granicach dostępnych środków przydzielonych właściwym służbom Komisji w ramach rocznej procedury podziału zasobów.

Artykuł 15

Koszty posiedzeń

1. Komisja zwraca koszty podróży, zakwaterowania i, w stosownych przypadkach, pobytu poniesione przez uczestników działań sieci ds. zapobiegania i jej podgrup.
2. Wszelkich zwrotów kosztów dokonuje się zgodnie z obowiązującymi w Komisji przepisami i wypłaca się je w granicach dostępnych środków przydzielonych właściwym służbom Komisji w ramach rocznej procedury podziału zasobów.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2025 r.

W imieniu Komisji
Magnus BRUNNER
Członek Komisji
